A°. 1847. N°. 81.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Zaturdag en Zondag, is ƒ5 in de drie maanden.)

ZATURDAG 24 APRIL.

(De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels, ƒ1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

De koning van Pruissen en de algemeene Pruissische landdag.

De koning van Pruissen heeft de eerste vergadering der algemeene Pruissische landstenden met eene redevoering geopend, welke zoo wel zijne vrees, voor hetgeen hij zelf in het leven riep, als zijne gebrekkige opvatting van hetgeen tijd en volk eischen, in een duidelijk licht stelt. Bijna alle dagbladen roemen het stuk als zeer van de gewone openings-redenen der wetgevende vergaderingen verschillende. Hoewel wij niet in den lof, daaraan toegezwaaid, kunnen deelen, erkennen wij gaarne, dat het van de gewone troonredenen afwijkt. Bij eene nieuwe instelling als de vereenigde landdag, was het te verwachten. Terwijl men gewoon is daarin overal elders den toestand des lands in rozeroode kleur te vertoonen, met opzettelijke eenzijdigheid het weinig goede, dat aangetroffen wordt, onmatig vergroot en met schitterenden tooi omhangt, het vele kwaad verzwijgt of ontkent, — heeft de koning van Pruissen goedgevonden, eene leerrede tot zijne stenden te houden over het Goddelijk regt der koningen en de verpligting der landskinderen, om alles goed te keuren, wat de landsvader nuttig vindt te bepalen.

De koning stelt hoogen prijs op den naam van redenaar. IJverig greep hij daarom elke gelegenheid aan, welke de verminderende landskinderlijkheid van verscheidene steden zijner monarchie hem gaven om als strafprediker op te treden; die rol is hem eene tweede natuur geworden en zoo heeft hij den landdag met eene [illegible] predicatie begonnen, [illegible] over de [illegible] welke zijne doorluchtige, »edele vorsten, graven en heeren, zijne »lieve getrouwe stenden van ridderschap, »steden en landgemeenten" reeds begaan hadden, maar over die, welke hij vreest, dat zij begaan zullen. Het ontbreekt daarin niet aan rhetorische woordenpraal en schelklinkenden doch weinig zeggenden bombast.

De grondslag, waarop de leerrede des konings rustte, was er een, welke sinds lang vermolmd is. Het Goddelijk regt der koningen behoort tot die stellingen, welke in het beschaafd Europa zoo goed als niemand meer aankleeft. Dat regt beschouwt men alleen als antiquiteit. De koninklijke prediker heeft het van onder het stof uitgegraven, hopende dat men aan het lijk nog leven zou toeschrijven. Men gelooft even weinig meer, dat de volken voor de vorsten als de kinderen ten behoeve van den vader bestaan. Sedert jaren staan de koningen niet meer buiten het volk maar daar binnen; en zijn zij slechts ten behoeve van het laatste aanwezig.

Wanneer de koning volgens Goddelijk regt zich verwaardigt den raad in te nemen zijner onderdanen, kan hij dit niet anders dan als eene gunst, eene *weldaad* — gelijk jonkheer DUYMAER VAN TWIST in 1845 zeide — beschouwen, en de koning van Pruissen vergeet niet, dit meermalen aan zijne toehoorders te herinneren. Hij wordt daardoor, desniettemin, ontrouw aan het beginsel, dat hij als den grondslag zijner magt beschouwt. Met de Goddelijkheid van zijn regt hangt naauw te zamen, dat hij voor onfeilbaar geacht moet worden. Hoe kan hij een gedeelte van den last overdragen, welken hem die Goddelijkheid oplegde?

Een koning volgens Goddelijk regt kan alleen autokraat wezen. Elke vergadering, welke voor het volk opkomt en waaraan hij een deel zijner regten toekent — men noeme haar stenden-vergadering of parlement — is eene volstrekte loochening van het beginsel.

Wanneer de koning van Pruissen zoo bevreesd is voor de constitutiën van het Westelijk Europa, voor eenen vertegenwoordigenden regeringsvorm, — waarom riep hij dan zijne stenden bijeen? Op het eigen oogenblik, dat hij zijn patent teekende, nam hij het beginsel, waartegen hij zoo zeer ijvert, aan; deed hij afstand van zijn volstrekt gezag. Wanneer men in een enkel punt de mederegering des volks toelaat, moet dit langzamerhand van zelf in alles volgen. Te vergeefs roept hij de stenden toe, zich »tegen de drift van nieuwelingen" te hoeden; te vergeefs verspilt hij zijne hevige uitvallen tegen de constitutiën van het Westelijk Europa. Hij heeft het paard van Troje ingeroepen. Meer en meer zal zijne stenden-vergadering zich van haar historisch terrein verwijderen en de plaats, welke hij in het verledene voor haar opgeschommeld heeft, verlaten, om er zich eene in den tegenwoordigen tijd te zoeken. De koning bedriegt zich niet minder in zijne opvatting der zaak als in zijne magt: hij houdt voor eene persoonlijke meening, voor een enkel dwaalbegrip, hetgeen het resultaat is van eene diepe en algemeene overtuiging omtrent de waarheid van het beginsel. Hij schijnt te gelooven, dat zijn enkel woord den stroom, wanneer hij buiten zijne oevers getreden zal zijn, daar binnen zal kunnen doen terugkeeren; hij gelooft, dat hij de toekomst in zijne magt heeft. Is dan de geschiedenis voor hem, die zich zoo zeer beroemt de historische school aan te hangen, niet geschreven? Ook in Frankrijk riep men in het laatst der vorige eeuw de Staten-Generaal bijeen; wie was in staat de vaart, welke zij aan de zaken gaven, te matigen of hare rigting te leiden? De toestand van beide landen mag zeer verschillen, — het voorbeeld is echter sprekend genoeg, om de ijdelheid en het onverstandige te doen inzien van de verklaring, »dat geene magt »op aarde den koning ooit zal kunnen »bewegen, om de *natuurlijke betrekking »tusschen vorst en volk in eene conven»tionele, constitutionele te veranderen*, en »dat hij nooit ofte nimmer zal toegeven, »*dat zich tusschen onzen God en Heer in »den Hemel en dit land een beschreven »blad, als ware het eene tweede Voor»zienigheid, indringe, om ons met zijne »paragraphen te regeren, en deze in de »plaats te stellen der oude, der heilige »trouw.*"

Het is met de koningen, volgens Goddelijk regt, als met de censuur. Onder de censuur laat men volkomen vrijheid te loven en te prijzen; daartoe, gelooft men, heeft de burger genoeg verstand, maar diezelfde verstandige man wordt eensklaps onverstandig, zoodra zijn oordeel ongunstig schijnt te zijn. Zoo zegt nu de koning van Pruissen, dat hij zijne stenden geheel vrij laat; tusschen hen en hem moet *waarheid* bestaan; maar hij geeft tevens te kennen, dat hij alleen dat voor waarheid zal houden, wat zij in zijne handelingen goedkeuren: in het afkeuren ziet hij onwaarheid; daarom moeten de commissiën ook uit mannen gekozen worden, welke geheel van het begrip der landsvaderlijkheid doordrongen zijn.

De spreker gevoelde zelf, dat hij op eenen valschen grondslag bouwde; dat zijne woorden wel wenschen, maar geene waarheden uitdrukten. Vandaar zijne hevige, meermalen herhaalde uitvallen tegen de

drukpers; vandaar zijne plegtige verklaringen. Hij gevoelt, dat hij eene zaak verdedigt, welke reeds verloren is en tracht zijne nederlaag door een stout gelaat te verbergen. Jammer maar, dat men daarmede kinderen foppen kan; maar zijne brave Pruissen hebben reeds lang de kinderschoenen uitgetrokken. Hij weet het bij ondervinding, en vandaar, dat zijne vrees zoo krachtig uit elke zinsnede spreekt.

En de koning heeft regt te vreezen voor de vervulling zijner geliefkoosde droomen. Het is gevaarlijk een volk, dat om brood smeekt, steenen te geven.

De begoocheling, aan welke zich de koning overgeeft, zal spoedig verdwijnen. Het eerste werk zijner stenden-vergadering toont haar oordeel over hunne wederzijdsche roeping. De eerste vraag, welke de commissie tot het adres doet, is periodieke zamenkomst der vergadering en uitbreiding van haar gezag. Kort maar fiksch luidt het voorgestelde antwoord; onze heeren van *bedaard en standvastig*, BRUCE, DUYMAER VAN TWIST en VAN PANHUYS, kunnen leeren, hoe een volk spreekt, dat voor zijne regten optreedt.

De koning van Pruissen had, wanneer hij zijnen tijd en zijnen pligt juist begrepen had, onder de hervormers eene schoone plaats kunnen innemen: in plaats daarvan is hij de levenden onder de dooden gaan zoeken. Gelukkig heeft zijn volk het middel in handen, om zich van het stof van het verledene te bevrijden en eene schoone toekomst voor te bereiden. In lang wekte geen schouwspel zoo algemeene belangstelling als dat, hetwelk sedert eenige dagen Berlijn aanbiedt. Alle volken, maar vooral ook wij, achterblijvers, waar jongeren ons voorgingen, kunnen er lessen uit trekken.

Buitenlandsche berigten.

GRIEKENLAND.

Athene, 4 *april*. De Porte heeft aan de groote mogendheden eene memorie doen afgaan, waarin zij de gronden voor haar gedrag in de Grieksche aangelegenheid blootlegt, bij hare eischen volhardt en het oogenblik der afbreking van alle diplomatische betrekkingen aanwijst. De heer *Argyropilos*, tot dusverre Grieksch zaakgelastigde te Konstantinopel, heeft opgehouden werkzaam te zijn als diplomatisch agent en bepaalt zich tot de waarneming der bezigheden van het consulaat. De sedert lang aangekondigde Engelsche linie-schepen *Albion*, *Vanguard* en *Spartan* zijn den 31sten maart den Piraëus binnengeloopen en wachten op de bevelen van den Engelschen gezant te Athene.

— De berigten uit de Maina luiden onrustig; de beide partijen der *Mavromichalis* en *Tzanetakis* hebben wederkeerig den krijg aangevangen en reeds is er menschenbloed gestort. De openbare meening laat zich moeijelijk aanleunen, dat deze gebeurtenis niet in eenig verband met de aankomst der Engelsche schepen staan zou.

— De kroonprins vertoeft nog steeds in den besten welstand hier.

ITALIË.

Rome, 8 *april*. De kardinaal *Gizzi* heeft de door hem ingediende demissie teruggenomen en besloten, ook voortaan de belangrijke functiën van staats-secretaris waar te nemen. Hij werd, echter, tot de terugneming van zijne demissie slechts bewogen door de hem gedane belofte, dat een vrij aanzienlijk getal ambtenaren van het staats-secretariaat, die, tot de geheime en reactionnaire oppositie behoorende, den gang der zaken tot dusver gestremd en bemoeijelijkt hadden, verwijderd en door krachtiger mannen vervangen zouden worden. *Gizzi* is door deze zeer belangrijke verandering in staat gesteld, om, ondanks zijn ligchamelijk lijden, zijnen post nog langer waar te nemen, daar hem goede en getrouwe krachten daarbij ondersteunen.

PRUISSEN.

Berlijn, 16 *april*. Onderscheidene personen, welke zich, op publieke plaatsen, op eene den autoriteiten niet welgevallige wijze hebben uitgelaten, zijn geärresteerd geworden. Alzoo weder nieuwe processen wegens majesteits-schennis en hoogverraad. De heer dr. *Jacoby* is niet geärresteerd geworden, maar aangeschreven Berlijn te verlaten, zoo hij niet met den sterken arm wenschte te worden uitgezet.

Geen, onder Pruissische censuur verschijnend, blad mag andere *correspondentiën* over de zittingen des landdags mededeelen, dan uit de *All. Pr. Ztg* (*Pruissische Staats-Ct.*). De censors hebben daarom de noodige instructiën ontvangen. — Een koerier is met de troonrede en eenen brief des konings aan keizer *Nicolaas*, nog den 11den april, spoorslags, naar Petersberg afgegaan.

Oostenrijk heeft eenen zijner sluwste diplomaten, baron *von Werner*, lid der geheime staats-kanselarij, vertrouweling des vorsten *von Metternich*, als waarnemend ooggetuige der hier gebeurende dingen herwaarts gezonden. — Onder onze prinsen houdt men *Karel* voor het meest conservatief en tegen alle politische vrijheid ingenomen. Aanvankelijk moet hij zelfs niets van die patenten hebben willen weten, maar is, eindelijk, door eene speciale order daartoe, genoopt geworden, kort vóór den 11den april hier te verschijnen. Aldra zal hij zich, echter, weder naar Italië begeven. — Naar men zegt, is het oogmerk der regering, om zoo min mogelijk volle zittingen des landdags te houden, maar, daarentegen, dadelijk alle voorstellen en ontwerpen aan de stenden voor te leggen en op bearbeiding (onderzoek) derzelve door commissiën aan te dringen. Hierbij zal zich, waarschijnlijk, al aanstonds een gewigtig punt van verschil opdoen, of, namelijk, vooraf de voorstellen en voordragten der regering in beraadslaging zullen moeten genomen worden, dan wel, of de landdag zich met de politische en wetgevings- (constitutie-) aangelegenheden hebbe bezig te houden. Vormt zich eene meerderheid vóór deze laatste beschouwing, zoo zal de sterkte der oppositie al aanstonds blijken en eene spoedige beslissing niet uitblijven. (*D. Br. Ztg.*)

Berlijn, 18 *april*. Ter aanvulling onzer mededeeling nopens de aanwezigheid des heeren *Breseler* en *Claussen* alhier, voegen wij thans daarbij, dat de reden, welke hen herwaarts gevoerd heeft, gelegen is in de door hen vertegenwoordigde of voorgestane zaak van Sleeswijk-Holstein, willende zij beproeven, door tusschenkomst van een der leden van den landdag, deze aangelegenheid ook in deze stenden-vergadering, in gelijken zin, als dit bereids in andere stenden-vergaderingen heeft plaats gehad, ter sprake te brengen en eene discussie daarover uit te lokken. Men ontveinst het zich in de Duitsche landen der Deensche monarchie niet, dat eene uitspraak der Pruissische stenden-vergadering, ook in deze zaak veel zwaarder wegen moet, dan die van iedere andere, en daarom zijn ook die beide heeren in persoon herwaarts gekomen, om met dit doel hier werkzaam te zijn. Wijders vernemen wij, dat ook uit Parijs zeker heer *von Walewski*, wiens naauwe betrekking tot den vorst *Czartoryski* geene geheim is, herwaarts gekomen is, om, bij gelegenheid der vele hier aanwezige Poolsche afgevaardigden, in het belang der Poolsche zaak te werken; de politie kreeg, echter, te vroeg berigt van zijne plannen en bedoelingen en dit gaf aanleiding, dat hij Berlijn vroeger weer verlaten moest, dan hij wel wenschte. Eindelijk kunnen wij nog mededeelen, dat de door de *Times* herwaarts gezonden berigtgever, dr. *Raffé*, Berlijn werkelijk reeds weder verlaten heeft en zulks zeer onbevredigd, daar hij al spoedig inzag, dat er zich hier geen vruchtbaar veld ter correspondentie of mededeeling, gedurende de zitting des landdags, aanbood.

ENGELAND.

Londen, 20 *april*. Wij lezen in den *Manchester Guardian* het volgende: »Wij zijn in staat gesteld, om de tijding van eene aanstaande ontbinding des Parlements te kunnen bevestigen. Men kan rekenen, dat zij ongeveer in het midden van de maand juni plaats zal hebben, en het is bepaald, dat de beide Kamers in october weder tot eene kortstondige zitting vergaderen zullen. Wij kunnen evenzeer bevestigen, dat sir *Robert Peel* zulk eenen afkeer heeft gekregen van het gedrag zijner voormalige partijgangers ten zijnen aanzien, dat zijne eerzucht, in plaats van naar de weder-opvatting der teugels van het bewind te haken, zoo als men ligtelijk vermoeden kon, zich thans bepaalt, om, ten aanzien van de kwestiën van algemeene staatkunde, met lord *John Russell* het zelfde vaarwater te bevaren. Het voorbeeld van sir *Robert Peel* zal waarschijnlijk door het grootste gedeelte van de gematigde conservative leden van het Lagerhuis gevolgd worden, zoodat de staatkundige uitzigten van lord *Gray Bentinck*, van den heer *Disraëli* en andere notabiliteiten der beschermende partij, minder kansen dan ooit tot verwezenlijking hebben."

FRANKRIJK.

Parijs, 20 *april*. In de zitting van gisteren heeft de heer *de Rémusat* in de Kamer der Afgevaardigden zijn voorstel over het onvereenigbare van staatsposten met de betrekking van afgevaardigde ontwikkeld. De redenaar wees op het voorbeeld van Engeland, waar verscheidene betrekkingen met die van vertegenwoordiger onvereenigbaar geoordeeld waren, en toonde aan, dat het thans, meer dan vroeger, noodzakelijk was, om ook in Frankrijk deze onvereenigbaarheid vast te stellen, daar de Kamer van de 459 afgevaardigden niet minder dan 190 à 200 leden telde, welke tevens staatsposten bekleedden.

De minister van binnenlandsche zaken, de heer *Duchâtel*, bestreed die in overweging nemen van dit voorstel. De vergelijking in dit opzigt met Engeland is, volgens de meening van den minister, ongepast, daar zoowel de staatsposten in Engeland minder onafhankelijk zijn, en ook het kabinet aldaar meer invloed uitoefent op het Lagerhuis. Ook is het getal van de leden der kamers, welke tevens staatsposten bekleeden, niet zoo groot als de voorsteller opgegeven heeft, hetwelk door den minister in bijzonderheden aangetoond werd. Ook toont de redenaar aan, dat de vermeerdering der conservative leden niet aan den invloed der regering toe te schrijven is, maar aan de denkwijze der kiezers. Hierna tot het voorstel overgaande, betoogt de minister de noodzakelijkheid, om ook de leden, welke het voorstel wil uitsluiten, in de Kamer te behouden, ten einde eene volledige vertegenwoordiging daar te stellen, en om van de voorlichting van deze leden, welke door hunne betrekkingen in staat zijn, beter over vele zaken te oordeelen, gebruik te maken. Ten slotte spreekt de minister over dat gedeelte van het voorstel, waarbij ook zij, die tot het koninklijk huis behooren, worden uitgesloten, en doet de nadeelige gevolgen uitkomen, welke deze verbreking van den band tusschen dezelven en de Kamer zou te weeg brengen.

In de zitting van heden is de discussie over het voorstel van den heer *de Rémusat*, voortgezet. De heer *Marc Girardin* verklaart zich voor hetzelve, ofschoon hij niet voor de uitsluiting van daarin bedoelde staatsambtenaren; het beginsel, om door de regering bezoldigde ambtenaren uit de kamers te weren, keurt hij goed.

— Zondag ll. heeft de politie, onder de bagaadje van reizigers, die van Douvres kwamen, een klein kistje in beslag genomen, dat gerigt was aan de baronnes *de Mauney*, te Parijs, en vele exemplaren bevatte van een te Londen, tegen de dynastie van *Orleans* gedrukt schotschrift, hetwelk den titel draagt van: *Révélations politiques: les trois victimes.* Den volgenden morgen is een koffer, honderd exemplaren van hetzelfde geschrift bevattende, insgelijks van Douvres komende, in beslag genomen. De koffer is aan hetzelfde adres gerigt, hetwelk men echter onderstelt valsch te zijn, om deszelfs invoer gemakkelijker te maken. De persoon, aan wie het kistje toebehoorde, is dadelijk naar Parijs vertrokken, maar door middel van den telegraaf heeft men hem, dadelijk bij zijne aankomst te Parijs, gevangen genomen.

SPANJE.

Madrid, 14 *april*. Gisteren avond is H. M., even als de vorige dagen, uitgereden, zelve de paarden bestuurende; zij was vergezeld van hare doorluchtige nicht, de infante *Josephine*; de infant don *Francisco de Paula* volgde het koninklijk rijtuig in een

tilbury. Ondanks den regen heeft de koningin verlangd haren gewonen rid te doen. Het koninklijk rijtuig is zonder eenig oponthoud rondgereden.

BELGIE.

Brussel, 21 *april*. De *Indépendance* meldt, dat de schepenen van Lauzen, met uitzondering van den heer *Landeloos*, en alle leden van den stedelijken raad, behalve de heeren *Debusscher* en *Cruninex*, hun ontslag hebben ingediend op het voorbeeld van hunnen burgemeester. Jl. maandag avond heeft men eene serenade aan die heeren gebragt, als blijk van goedkeuring, welke hun verzet tegen de willekeurige handelwijze van den graaf *de Theux* heeft verwekt.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 21 *april*. Wij vernemen van goederhand, dat dezer dagen bij het ministerie van buitenlandsche zaken van de Pruissische regering ontvangen is eene hoeveelheid echte, zuivere koepokstof, en dat daarvan aan al de provinciën is gezonden, gelijk ook thans hier ter stede de gelegenheid voor heeren genees- en heelkundigen is opengesteld, zich van de zeldzaam voorkomende originele koepokstof te voorzien. Hoe belangrijk deze omstandigheid op zichzelve ook reeds zij, is zij gewis van hoog gewigt voor dezulken, die beweren, dat de pokstof hier te lande, alwaar gedurende een groot getal jaren de echte koepokstof niet aanwezig was, hare kracht heeft verloren.

Amsterdam, 22 *april*. Wij vernemen, dat, ten gevolge van een gerezen geschil tusschen den raad der koninklijke Nederlandsche Yacht-Club en de Amsterdamsche leden dier Club, laatstgenoemden eene verklaring hebben onderteekend, houdende verlangen tot het brengen van zekere veranderingen in de statuten, bij weigering waarvan zij hun ontslag zouden aanbieden.

's Gravenhage, 23 *april*. Wij vernemen, dat Z. K. H. prins *Frederik der Nederlanden*, grootmeester nationaal der vrijmetselaren in Nederland, voor eene som van vijftig duizend guldens heeft aangekocht een huis op den Fluweelenburgwal alhier, met het doel, om dit gebouw in te rigten voor eene vergaderplaats der hier bestaande loges.

's Gravenhage, 22 *april*. In de zitting van den Hoogen Raad, Kamer van Strafzaken, van gisteren, is uitspraak gedaan in zake van *E. J. van Loenen*, die zich in cassatie heeft voorzien, tegen een arrest van het hof in Noord-Holland, van 2 november jl., waarbij hij schuldig verklaard is aan medepligtigheid aan de wanbedrijven van [illegible] uitdrukkingen, [illegible] een gedrukt, verkocht en verspreid geschrift, *De* [illegible], en deswege is veroordeeld tot eene correctioneele gevangenisstraf voor den tijd van 6 maanden, tot de betaling van [illegible] geldboeten, te zamen bedragende *f* 1250, en voorts ontzegging van de burger-regten voor den tijd van 10 jaren. De Raad heeft dit beroep *verworpen*. Bij deszelfs arrest heeft de Raad een belangrijk punt uitgemaakt, namelijk, dat de gewone bepalingen van het Strafregt, ten aanzien der medepligtigheid, voorgeschreven bij de artikelen 59 en 60, van het Wetboek van Strafregt, wel degelijk op de drukkers, uitgevers of verspreiders van een strafbaar geschrift [illegible] hebben bijgestaan in bedrijven, die dienden, om het feit voor te bereiden of te doen gelukken. De Raad heeft beslist, dat artikel 4 van het besluit van 24 januari 1814 niets anders beteekent, dan dat de drukkers of uitgevers als schrijvers of hoofddaders worden vervolgd en gestraft, indien de schrijver niet bekend is of niet aangewezen kan worden.

In de zitting van den Hoogen Raad, burgerlijke kamer, van heden, heeft de advokaat-generaal *Gregory*, namens den procureur-generaal, conclusie genomen in de zaak van *van der Geug* tegen de Hollandsche ijzeren-spoorweg-maatschappij, over het meermalen besproken laantje. De advokaat-generaal heeft de aangevoerde middelen tot cassatie ongegrond beschouwd. Immers het koninklijk besluit tot onteigening had, zeide de advokaat-generaal, duidelijk genoeg aangewezen het gedeelte van den grond, dat onteigend moet worden; zoodat de beweerde onzekerheid omtrent dit punt inderdaad niet bestaat. De advokaat-generaal heeft mitsdien geconcludeerd tot verwerping van den eisch tot cassatie, met veroordeeling van den eischer in de kosten. De Hooge Raad zal den 7den mei aanstaande in deze zaak uitspraak doen.

— De proefrid, gisteren weder op den spoorweg van hier tot voorbij Delft gedaan, is volkomen naar wensch afgeloopen; de trein heeft bestaan uit zes rijtuigen, getrokken door de locomotief *de Arend*; men heeft tot aan de brug over de Schiedamsche Schie gestoomd.

§ *Leeuwarden*, 20 *april*. »In november des vorigen jaars werd een der notarissen alhier, op deszelfs verzoek, eervol uit zijne betrekking ontslagen. Terzelfder tijd overleden, weinige dagen na elkander, de beide notarissen te Franeker. Heerlijk veld voor de sollicitanten! Tot nu toe echter is geene dier vacatures vervuld. Waarom niet? Leeuwarden behoort vervuld te blijven; want het getal der aldaar gevestigde notarissen, overschrijdt het bij de wet bepaalde maximum. Leeuwarden is, echter, voor eenen notaris geene onbegeerlijke plaats, en nu zegt men, dat er menschen zijn, die het zoo niet eens enkele keer eens met de wet zoo naauw niet willen nemen, en hemel en aarde bewegen, om eenen zoon of neef, van weet ik het, in Leeuwarden geplaatst te krijgen. Doch daar er ook zijn, die de wet wel eens willen toepassen, niet, echter, omdat dit zoo behoort, maar om zekere diensten, door zekere menschen, die bij het niet-vervullen der vacature belang hebben, aan zekere personen bewezen, te beloonen. En daar nu de laatsten ten minste eenen even magtigen arm hebben als de eersten, heeft de zaak vele moeijelijkheden in. De eersten doen, wat zij kunnen, om in Leeuwarden eenen notaris benoemd te krijgen, doch daarin vrij wat swarigheden ontmoetende, hebben zij er een huismiddeltje op bedacht, ten einde, gelukt dit niet, toch eenige schadeloos-stelling voor hunne protégés te erlangen. Wordt Leeuwarden niet vervuld, dan moet, zegt men, de zoon of neef, van weet ik het, naar Franeker; en zoo lang dus de vraag, of Leeuwarden al dan niet vervuld zal worden, onbeslist blijft, zal ook Franeker geheel zonder notaris blijven. Het is niet onwaardig, maar wij vragen toch, of het niet wat al te erg is, eene stad gedurende een half jaar, geheel zonder notaris te laten. Hoe dikwijls, toch kan het ministerie van eenen notaris onverwacht te pas komen, zonder dat men tijd heeft, er eenen van eene soms afgelegene plaats te halen. Welk een ongerijf in alle geval voor de bewoners eener stad, elders eenen notaris te moeten zoeken! Doch, dat behoeft men, God dank! in Franeker niet. De naburige notarissen komen wel van zelf hen opzoeken, en hunne diensten aanbieden. Och, ja wel, door het met artikel 5 der wet op het notaris-ambt zoo naauw niet te nemen, komt men Franeker's behoefte aan eenen notaris te hulp. Op vaste dagen is een notaris uit Harlingen op eene bepaalde plaats te spreken, en tot het verleenen van zijn ministerie bereid. De man heeft gelijk; maar dat men op zoodanige wijze ambtenaren uitlokt tot met de wet strijdige handelingen, dat men ter bereiking van eigene oogmerken, zoodanige handelingen toelaat; dat men uit ellendige knoeizucht eene gewigtige betrekking, tot welker vervulling het aan kundige mannen niet ontbreekt, maanden lang onvervuld laat, — is toch een weinig onverantwoordelijk."

Zwolle, 22 *april*. Bij de door de justitie bewerkstelligde visitatie, ten huize van *J. de Vries* te Oldemarkt, [illegible] vermoeden rust, dat hij zich zoude hebben schuldig gemaakt aan het namaken van muntbiljetten en die zich te dier zake hier in hechtenis bevindt, is, naar men verneemt, ook zilversnoeisel gevonden. De muntbiljetten, zijnde stukken van twintig gulden, zijn bij eene oppervlakkige beschouwing goed nagemaakt, doch kunnen reeds door het gemis van het watermerk van de echte worden onderscheiden.

Tiel, 23 *april*. Gisteren heeft er te Dreumel eene belangrijke proefmaling plaats gehad met het onlangs aldaar daargestelde stoomgemaal, ingerigt naar het door den heer ingenieur *H. F. Fijnje* voorgedragen beginsel, en wel in tegenwoordigheid van eene commissie uit de gedeputeerde staten van Gelderland, bestaande uit de heeren mr. *C. H.* baron *van Rhemen* en mr. *G. W.* baron *van Zuylen van Nievelt*, benevens een aanzienlijk getal belangstellende toeschouwers.

Naar wij vernemen, heeft deze proeve volkomen aan de verwachting beantwoord, en zal binnen kort de finale proefmaling in tegenwoordigheid van den waarnemenden heer gouverneur van Gelderland plaats hebben.

— Als een klein staaltje der opligterijen, waartoe het thans zoo veelvuldig circulerend papieren geld aanleiding geeft, moge dienen, dat op een der jongste marktdagen alhier aan een goed geloovig buitenman een huurlot der koninklijke loterij voor een muntbiljet van *f* 5 is in betaling gegeven.

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, — *april*.

Ter gelegenheid, dat de heer DE RÉMUSAT in de Kamer van Gedeputeerden zijn voorstel hernieuwd heeft, strekkende ter uitbreiding van de incompatibiliteit tusschen het lidmaatschap der Kamers en bezoldigde ambten, herdrukt *la Presse* een artikel, hetwelk zij dienaangaande den 11den februari 1845 behelsde. Gelijk in Frankrijk zeer velen oordeelen, dat de verschillende betrekkingen niet voegzaam te gelijker tijd door denzelfden persoon kunnen worden waargenomen, zoo is er ook in Nederland, sints lang, herhaaldelijk betoogd, dat het voor goede pligtsvervulling veel doelmatiger zijn zou, niet dan bij uitzondering ambtenaren tot leden der Kamers benoemd te zien. Zoowel de provinciale staten, echter, als de regering, hebben tot nog toe weinig acht geslagen op de menigvuldige betoogen, door de nationale pers dienaangaande geleverd. Het schijnt dus ook niet overbodig, eenige der gronden mede te deelen, welke *la Presse*, een zeer gematigd blad, ten dien aanzien aanvoert.

Het Parijsche blad beroept zich hoofdzakelijk op de twee volgende beginselen, waarvan de juistheid niet kan worden betwist:

»*Elk bezoldigd ambt moet vervuld worden;*

»*Elk onnoodig ambt moet worden afgeschaft.*

»Waarom heeft de wet verklaard, dat er onbestaanbaarheid is, bij voorbeeld, tusschen de functiën van prefect (gouverneur) en onder-prefect en die van gedeputeerde? — Vermoedelijk, dewijl zij oordeelde, dat de tegenwoordigheid dier ambtenaren ter plaatse hunner functiën noodig was. Welnu! gelooft men, dat de tegenwoordigheid van een president van een hof of van eene regtbank ter plaatse hunner functiën minder noodzakelijk zij? Beduidt dan de spoedige afdoening der geregtigheid niets? Heeft het dan geen bezwaar, de justiciabelen te berooven van de waarborgen, welke hun het karakter en de kunde van den president behoort te geven? Beweert men, dat er in de nationale vertegenwoordiging een zeker getal presidenten van hoven en regtbanken, van procureurs-generaal en officieren van justitie noodig is, om er licht te verspreiden? Kan men dan zeggen, dat een zeker getal prefecten (gouverneurs) en onder-prefecten er niet even nuttig zijn zou? Zijn dan de vraagstukken van gemeentelijke administratie, van overslag der belasting, van middelen van verkeer, van wering der verarming, van landbouw enz., ook niet van groot belang? En bijaldien de tegenwoordigheid van den prefect ter plaatse zijner functiën noodig is, — die des regterlijken ambtenaars is het niet minder, daar, waar hij regt spreekt.

»Wanneer een ambtenaar, van de twaalf maanden des jaars, zes of zeven maanden te Parijs doorbrengt, en twee of drie maanden in vacantie, zoo is de bevolking geregtigd, te zeggen òf wel dat zijn post noodeloos is, òf wel, dat hij er de verpligtingen niet van vervult; òf wel, dat het budget [illegible] bekostigt, òf wel, dat het belast is ten behoeve van een werk, 't welk niet vervuld wordt. De regel gedoogt niet, dat de openbare functiën verlaten worden door hen, die er mede bekleed zijn! Elke regel, wij weten het, duldt uitzondering, maar die uitzonderingen moeten door haar nut worden geregtvaardigd; het moeten geene blijkbare tegenstrijdigheden zijn, geene poorten, wijd opengezet aan het misbruik. Het misbruik, nu, is, dat beambten van minderen rang zich verdringen naar de parlementaire loopbaan; het misbruik is, dat deze onderlinge wedstrijd hoofdzakelijk bestaat in het verlaten van hunnen post. Van daar een drievoudig diskrediet: diskrediet der openbare functiën, diskrediet der wetgevende functiën, diskrediet van alle beginsel van gezag en omverwerping van alle wet van hierarchie. En dit punt vooral is het, hetwelk steeds het zwaarst bij ons woog. Een van beiden toch: òf de gedeputeerde ambtenaren zijn onafhankelijk, òf zij zijn [illegible] (onderworpen-gehoorig); zijn zij [illegible] (onderworpen-gehoorig), zoo ontëeren zij de [illegible] vertegenwoordiging; zijn zij onafhankelijk, zoo verzwakken zij het bestuur.

»Waar zijn wij thans?

»Ministers, beducht voor hunne onderhoorige beambten en genoodzaakt, om hunne gunst te zoeken; wat minder is in hierarchie de wet stellende aan wat

hooger staat. Is dit geen anarchie? Wie weet niet, welk eene magt de titel van gedeputeerde geeft, tegenover ministers, die genoodzaakt zijn, de meerderheid stem bij stem te veroveren. Ook pogen allen, die snel willen voortkomen, die de hooge posten liever willen bestormen dan verdienen, allen, die slechts eenen stijgbeugel zoeken, zich eene plaats te verschaffen in de Kamer van Afgevaardigden. Iedere crisis, elke nieuwe gebeurtenis bevordert hunne zaken, en terwijl de middelmatigheid, hare pligten vergetende, *carrière* maakt met eene schandaleuse snelheid, wordt het talent, hetwelk op zijn post bleef, om er den staat bescheidenlijk te dienen, vergeten."

Hoe-waar ook in Nederland! Wie dacht, bij het lezen der laatste volzinnen, niet aan menigeen, die zich, door middel van zijn mandaat als »volksvertegenwoordiger," van een gering standpunt, zeer snel tot eenen der hoogste posten verhief! Men beschouwe, bij voorbeeld, den huidigen president van het Geldersche geregtshof. *Substituut-officier te Zutphen*, gelukte het hem in de Tweede Kamer te geraken, en spoedig zag men hem al hooger en hooger stijgen — niet minder snel dan ons budget en onze schuld — totdat hij zich ter gewenschter plaatse bevond aan het hoofd van het hof van Gelderland en in de Eerste Kamer. Was het zijn talent, dat hem zoo snel, zoo hoog verhief? Aan de menigvuldige arresten, onder zijn presidium geveld en door den Hoogen Raad geeasseerd, zou men het niet zeggen. Of, inzonderheid, de arresten, tegen de *Arnhemsche Courant* uitgesproken, in het oog der regering verdienstelijk, belooningswaardig waren, dat weet ik niet, — maar dat het hoogste regterlijk ligchaam van Nederland dezelve in regten niet bestaanbaar vond, dit hebben deszelfs cassatiën bewezen. Men zou dus ook hier kunnen opmerken, dat het lidmaatschap der Kamer voordeeliger is voor de afgevaardigde ambtenaren, dan voor hen, ter wier vertegenwoordiging zij afgevaardigd werden.

Een Parijsch geneesheer heeft de opmerking gemaakt, dat de kamervegers (*frotteurs*) nimmer aan jicht of rhumatiek lijden. Hij schrijft daarom zijnen rijken patiënten voor, gedurende eenige weken de functiën van schoonmakers en kleer-kloppers te vervullen in hunne paleizen. Dit middel heeft, in hygiëensch en diëthetisch opzigt, de proef zegevierend doorgestaan. Wel schijnt het wat lastig. (*Misschien ware deze praktijk den podagra- en rhumatieklijders in de beide Kamers aan te bevelen; het ware welligt een preservatief tegen het ziektesymptoom, dat er soms 29 van 58 leden absent zijn. Verbeeldt u onze aristocratische buiken in 's lands* Beste-Kamer *over den grond kruipende, het kleed kloppende, den vloer stoffende, de pluisjes sorterende, de plaat poetsende, sterk-kuchende, diepzuchtende, aâmechtig-hijgende, a-waai-roepende, hun pootje na zich slepende!*)

Zwakke constitutiën.

Waarom is zekere koningin in zeker naburig land van zoo *zwakke constitutie*? Omdat de koning, van hoogerhand, den volke eene *zwakke constitutie* gegeven heeft.

Geen Pool meer.

Toen onlangs iemand te Warschau, in het vuur des gespreks, zich den uitroep liet ontvallen: »*Il stem Polak*" (*ik ben een Pool*) werd hij deswege bij de politie »*verklikt*," gearresteerd, en, op zijne bekentenis, tot eene lange politie-gevangenis-straf veroordeeld, terwijl men hem aan het verstand bragt, dat er geene *Polen* meer zijn, doch slechts *onderdanen* van Rusland. (*D. Br. Ztg.*)

Advertentiën.

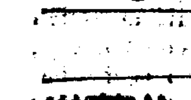
Ten overstaan van den Notaris Mr. *W. H. TAAIJ*, te *Arnhem*, zal, in het Logement *den Vergulden Arend* aldaar, op Donderdag den 6den Mei 1847, des avonds ten zeven ure, worden gehouden:

A. De OPENBARE VERKOOP, bij toeslag, van de navolgende GOEDEREN, op den 22sten April, bij inzet, geveild:

1o. Het HUIS, met PAKHUIS in de Weverstraat, bewoond door den Heer *ANDRÉ*, gebragt op. *f* 5722.

2o. Het HUIS, op den Grooten Oord, bewoond door *PULLE*, gebragt op. . . . . *f* 2731.

3o. De HOFSTEDE, *het Boschke*, te *Elden*, gebragt op. . . . . *f* 3815.

4o. De Gailhoornsche TIEND, gebragt op *f* 130

B. De EERSTE VEILING, bij inzet, van het navolgende, om veertien dagen later, op 20 Mei, ter zelfder plaats en uur, bij toeslag, te worden verkocht:

Onder Renkum.

1o. Het GOED *Gunstvoort*, liggende bij den *Kortenburg*, bestaande in WEILANDEN, LANEN, GRACHTEN en WATER, benevens een oud GEBOUW, te zamen bijna 6 bunders groot. *Dadelijk te aanvaarden.*

2o. Een stuk BOUWLAND in den *Renkumschen Eng*, groot 28 Roeden en 40 Ellen.

Onder Arnhem.

3o. Een stuk TUIN- of MOESGROND, *de Rijnakkers*, tusschen den Utrechtschen Straatweg en den Rijn-Spoorweg, zeer geschikt om met HUIZEN te worden bebouwd; groot 50 Roeden.

Tot het bekomen van meerdere inlichtingen en het stellen van hoogen, vervoege men zich ten Kantore van voornoemden Notaris.

De Notaris Mr. *F. DE BOTH*, residerende te *'s Heerenberg*, zal, op Woensdag den 28sten April 1847, doen inzetten, en op Woensdag den 5den Mei daaraanvolgende, telkens des voormiddags om tien ure, in *het Hof van Nederland*, te *Wehl*, *naar genoegen gel dende*, finaal verkoopen, om met primo Mei eerstkomende te kunnen worden aanvaard:

Een aan den Grindweg in het Dorp *Wehl* gelegen en wèl-ingerigt HUIS, met bijbehoorenden TUIN, zeer geschikt, zoo wegens de ligging als inrigting, voor LOGEMENT, STALLING, WINKEL, enz: zijnde het eigendom van en bewoond wordende door *NICOLAAS COENDERS* en deszelfs kinderen. Bij het Kadaster bekend in Sectie H, No. 222 en 223, ter grootte van 8 Roeden en 80 Ellen.

VERKOOPING VAN TIMMERHOUT.

Op Maandag den 26sten april 1847, des voormiddags ten 10 ure, zal men, te *Arnhem*, op den Binnenwal, bij het Kogelhok, aan de Romondsche gracht, publiek, voor contant geld, verkoopen:

Eene groote partij EIKEN en andere soort van TIMMERHOUT, bestaande in PLATEN, RIBBEN, PLANKEN, enz., alles van onderscheidene lengte en dikte.

VENDU-HUIS te DOESBORGH,

Alwaar, op nader te bepalen en bekend te maken tijd, gezette veilingen zullen worden gehouden, van alle soorten van MEUBILAIRE en andere GEREEDE GOEDEREN. — Zij, die van deze inrigting tot den verkoop van zoodanige voorwerpen, van wat aard of natuur ook, of van geheele of gedeeltelijke inboedels wenschen gebruik te maken, vervoegen zich, omtrent de voorwaarden, bij den ondergeteekenden, Griffier bij het Kantongeregt te *Doesborgh*. — Zullende niets onbeproefd worden gelaten, om eens ieders belangen met de meeste zorg te behartigen, terwijl voor de aanvertrouwde goederen behoorlijke zorg zal worden gedragen.

D. T. DE RIDDER.

† † † Al degenen, die, volgens de ingezondene rekeningen, iets verschuldigd zijn aan Wijlen den Heer *J. H. STEEGEMAN*, bij leven Grossier in Sterke Dranken en Koopman in Steenkolen te *Zutphen*, worden beleefdelijk verzocht tot eene spoedige betaling, en wel voor den 1sten Julij 1847, aan deszelfs Moeder, Mejufvrouw de Weduwe *STEEGEMAN*, ten huize van den Heer *L. BRUNOTT*, in de Beukestraat, ter gezegde Stede.

Zutphen, den 22sten April 1847.

† † † Steenbakkers, genegen tot het leveren van p. m. 90,000 GEBAKKEN STEENEN, kunnen zich, in persoon of bij *vrachtvrije brieven*, aanmelden bij *JOHANNES HILHORST*, Timmerman te *Oosterbeek*, ten einde zich over qualiteit, tijd van levering en prijs te verstaan.

† † † In de Steden en voorname Gemeenten worden gevraagd actieve en vele relatiën hebbende PERSONEN, om den VERKOOP van overal zeer gezochte GOEDEREN waar te nemen, hetgeen, bij behoorlijke activiteit, een bestendig en meer dan burgerlijk bestaan zal opleveren. Borgtogt wordt niet gevorderd, maar de aanvragers zullen, in staat en genegen moeten zijn, te voldoen de waarde der aan hen te verstrekken MONTERS, circa *f* 20 à *f* 70. Adres aan den Uitgever dezer Courant, franco, onder Letter G. S.

Laarzen en Schoenen-Magazijn,

VAN

G. H. ZIEGELAAR.

Op den Dam, bezijden het Paleis, No. 5, te Amsterdam,

zijn te bekomen:

Stoffen HEEREN-LAARSJES of BOTTINES, naar den laatsten smaak van *Parijs*, het paar . . *f* 3.00

Lakensche dito dito, met Knoopjes en geakte Voorvoeten . . . . » 3.50.

Stoffen DAMES-LAARSJES van de fraaiste kleuren . . . . » 2.50.

Dito dito met Knoopjes . . . . » 2.00.

Dito dito op den voet geregen . . . . » 1.75.

Goud-, en gelakt-lederen DAMES-SCHOENEN, van de beste kwaliteit . . . . . » 1.50.

DAMES-ZOMER-PANTOFFELS, zacht en fraai van kleur . . . . » 1.00.

Alles van de beste kwaliteit, en bewerkt naar den laatsten smaak van *Parijs*; door het zenden van eenen ouden schoen kan men de maat volkomen passende geven.

Vastgestelde prijzen. Brieven en pakjes *franco*.

De Ondergeteekenden berigten aan hunne geëerde begunstigers, dat bij hen de NIEUWSTE MODELLEN VAN DAMES HOEDEN, MUTSEN, MANTELETS enz. van *Parijs* zijn aangekomen. — Ook ontvingen zij een groot assortiment JACCONATS, BARÈGES, TOILES DU NORD en meer andere NIEUWE STOFFEN; benevens eene rijke sortering der laatst uitgekomen OMSLAGDOEKEN, CHAL-LONGS en ÉCHARPES.

Arnhem, 20 April 1847.

BALHMANN & Co.

† † † De ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat hij uit *Parijs* geretourneerd is en medegebragt heeft de NIEUWE MODELLEN voor HOEDEN, MUTSEN en MANTELETS: benevens een zeer rijk assortiment DAMESKLEEDEREN, eene groote collectie nieuwe DOEKEN, SCHALLONGS en ÉCHARPES en meerdere NIEUWIGHEDEN.

J. BENJAMINS.

† † † In het Magazijn van den Heer *G. W. TIKKEL*, hoek van de Rijnstraat, te *Arnhem*, is thans het Depôt gevestigd der TANDMIDDELEN, bereid door de *GEBROEDERS DENTZ*, Tandmeesters van HH. MM. den Koning en de Koningin en van HH. KK. HH. den Prins *VAN ORANJE* en Prins *FREDERIK DER NEDERLANDEN*; enz. enz., als:

Liqueur Philodontique tot het conserveren en onderhouden der Tanden en versterken van het Tandvleesch, à *f* 3 50; *Mondspoeling* tegen *Scorbut* en *Rhumatieke pijnen* in den Mond en bijzonder tot het *bevestigen van losstaande Tanden*, à *f* 3; *Poudre Dentrifrice* et *Antiscorbutique*, à *f* 2; *Poudre à la Rose*, à *f* 1; ordinaire *Tandpoeder*, à 50 centen; *Tand-Opiat*, à *f* 1.25; *Tand-Elixer* tegen Kiespijn, uit Ziukingen voorkomende, à *f* 1.50.

† † † *HOLLOWAY'S* ZALF en PILLEN. **Vlekken der Huid.** *Buitengewone genezing.* — Eene jonge vrouw, *MARTHA KELLY*, wonende met hare vrienden op den hoek van de Silverstreet te *Stepney*, was van hare jeugd af met vlekken als overdekt en leed aan eene slechte gezondheid; zij was altijd in eenen gedrukten, zenuwachtigen en prikkelbaren toestand; deze lijderes heeft bijna al de hospitalen en geneeskundige inrigtingen van *Londen* bezocht, zonder eenige beterschap te ondervinden; doch niettegenstaande het falen van alle geneeskundigen, onder wier behandeling zij geweest was, is zij geheel hersteld door het enkele gebruik dezer wondervolle Middelen, die *alle Huidziekten genezen, hoe veranderd die ook zijn mogen.*

Zijn, op *franco-aanvrage*, à contant te bekomen bij de Heeren *F. ROMEIJN, Fz.*, Depôthouder te *Arnhem*; *N. C. M. VAN SOMEREN BRAND*, te *Gorcum*, of aan het Hoofddepôt bij den Heer *J. E. VAN SANTEN KOLFF*, te *Rotterdam*, alsmede te *Londen*, Strand 244, *HOLLOWAY'S* Etablissement.

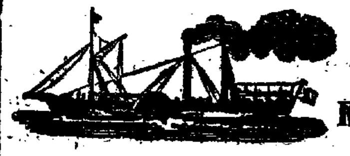
Rijn-Stoomboot-vaart.

KEULSCHE-MAATSCHAPPIJ.

DAGELIJKSCHE DIENST

Van Arnhem direct naar Keulen, Mainz, Mannheim, Straatsburg en tusschen gelegen plaatsen.

Vertrek van Arnhem, *des morgens ten 6 ure*, om nog denzelfden avond te *Keulen* aan te komen.

Aankomst te Arnhem *des avonds ten 6 ure*, in correspondentie met den laatsten Spoortrein naar *Amsterdam*.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den ondergeteekende te *Arnhem*, bij de Factorij van den Nederlandschen Rijn-Spoorweg te [illegible], door geheel het Rijk, aan de Kantoren van de Algemeene Expeditie Maatschappij (*JONKER*) met welker Diligence-Diensten deze Vaart in onmiddellijk verband staat.

H. BUDDE, G.J.Zn.

OP DEN 26STEN APRIL 1847

en volgende dagen zal de Boekhandelaar *W. EEKHOFF*, te *Leeuwarden*, te *HARLINGEN* verkoopen: De keurige verzameling, meest fraai gebondene BOEKEN EN PLAATWERKEN, in verschillende *Talen en Vakken van Wetenschap en Kunst*, doch bijzonder de *Algemeene en Vaderlandsche Geschiedenis* en *Letterkunde* betreffende; alsmede eenige HANDSCHRIFTEN, SCHILDERIJEN en GEDENKPENNINGEN, benevens *vier* kostbare MAHONIJHOUTEN BOEKKASTEN, enz., nagelaten door den Wel Ed. Geb Heer *F. D. FONTEIN*, volgens daarvan verzonden Catalogus. — Commissiën op deze verkooping kunnen genoemden Boekhandelaar worden opgedragen, alsmede te *Arnhem*, aan den Boek- en Courantdrukker *C. A. THIEME*.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 23 April 4 El 1 Palm 5 Duim: gew. 2 D., gev. 0 D.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.